

ΜΗΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ ἐξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἀπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἡ πρώτη σκέψις περὶ ριζικῆς καὶ πραγματικῆς διορθώσεως τῶν καθ' ἡμᾶς πολιτικῶν πραγμάτων συνεπάγεται εὐθὺς μεταβολὴν ἰδεῶν καὶ προσώπων. Ἄλλ' αἱ ἀτομικότητες δημιουργοῦνται σὺν τῷ χρόνῳ καὶ δὲν εἶνε εὐκολος ἡ μεταβολὴ τῶν λογικῶν κανόνων εἰς τοὺς ὑπὲρ τὰ τεσσαράκοντα ἔτη γεγονότας. Ἡ ἐπικρατοῦσα σήμερον ἡλικία συνέζησε καὶ συνουσιώθη οὕτως εἰπεῖν μὲ δύο κεφαλαιώδη ἀξιώματα, μὲ τὸν ὕλισμόν ὡς δόγμα κοινωνικὸν καὶ μὲ τὸ ἀτομικὸν συμφέρον ὡς δόγμα πολιτικόν. Θὰ ἦτο ἄσκοπον νὰ ἐξετάσωμεν, διὰ ποῖα αἰτία ἡ ἔνεκεν τίνων ἐλλείψεων ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία καὶ πολιτεία ἐξετροχιάσθη πρωίμως. Τὸ πρᾶγμα ὅμως εἶνε ἀταφανές καὶ ὑπόκειται ὑπὸ τὰ βλέμματα πάντων. Παράδοξοι ἰδέαι περὶ τιμῆς καὶ καθήκοντος διατρέχουσι πάντα σχεδὸν τὰ κοινωνικὰ στρώματα, συγκεφαλαιούμεναι εἰς αὐτὸ τοῦτο, εἰς τὴν ἀρνησιν τοῦτέστι πάσης ἀληθοῦς φιλοτιμίας καὶ παντὸς κοινωνικοῦ καθήκοντος. Τὸ δὲ παρὸν ὑπουργεῖον συνετέλεσεν ὑπὲρ πᾶν ἄλλο νὰ ἐκτεθῶσι δημοσίᾳ καὶ πομπῶς πολλὰ κοινωνικὰ ἔλκη, τῶς ἀφανῶς υποδόσκοντα τὴν ὑγίαν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς. Εὐτύχημα ἀνυπολόγιστον εἶνε βεβαίως, ὅτι τὸ οἰκογενειακὸν πνεῦμα μένει κατὰ μέγιστον μέρος ἀδιάφθορον καὶ ἐλληνικώτατον· ἀλλὰ τὸ πατριωτικὸν πνεῦμα ἔπαθε τραύματα σοβαρὰ καὶ ἐπικίνδυνα. Ἀναίσχυντα ἀνδράποδα συνείθισαν πρὸ πολλοῦ νὰ ὑπομειδιῶσι σαρδόβιον, ὅσakis ἀκούωσι λόγον περὶ πατρίδος καὶ καθήκοντος καὶ νὰ εὐφυολογῶσι μετὰ κυνισμού εἰς πᾶν ὅ,τι λέγεται ἄσχετον πρὸς τὴν εὐζωίαν καὶ τὸ βαλάντιον. Τὰ ἐννέα δέκατα τῶν γνωστοτέρων ἀνδρῶν εἶνε σήμερον τοιοῦτοι, οἱ κτὰ ἐρείπια τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, ἀξιοδάκρυτα σαρκία, τραφέντα ἐν τῇ ἀπιστίᾳ καὶ τῷ ἐγωϊσμῷ καὶ μόνον ψυχολογικὴν ἡδονὴν ἐχόντα τὸν ἐμπαιγμὸν καὶ τὴν χλεύην τοῦ πατριωτικοῦ αἰσθήματος.

Χάριν βεβαίως τῶν τοιούτων διπόδων δὲν ἐπικαλούμεθα ἡμεῖς τὸ ὄνομα τῆς πατρίδος ἐκάστοτε· εἰς τοὺς ἐμπεφορημένους τοιαύτας σαπρὰς καὶ ἐλκώδεις ἀρχάς, τὰ πολιτικὰ σκάνδαλα, ὧν εἶνε θέατρον ἡ Ἑλλάς, προξενοῦσι τέρψιν μᾶλλον καὶ θυμῆδιαν, διότι θεωροῦσι τὰ σκάνδαλα ταῦτα ὡς ἐπιβεβαίωσιν τῶν ἑαυτῶν ἀρχῶν καὶ ὡς ἐπιδοκιμασίαν τῆς ἑαυτῶν λογικῆς. Ἡμεῖς ἀποτεινόμεθα πρὸς παντὸς πρὸς τὴν ἐν τῷ σχηματίζεσθαι νεολαίαν καὶ πρὸς τὴν διατηρήσαντας νεάζουσαν τὴν καρδίαν καὶ ἀκαταδάμαστον τὴν εὐθύτητα

τοῦ χαρακτῆρος. Τοιούτους ἀναγνώστας μόνον περὶ πολλοῦ ποιοῦμεθα καὶ τοιούτους φίλους ἐπιζητοῦμεν. Ἐν τῷ ἔργῳ τῆς ἀναγεννήσεως τῆς πατρίδος, αἱ ἀηδεῖς προσωπίδες, αἱ ἐχούσαι στερεώτυπον τὴν χλεύην ἐπὶ τῶν χειλέων, αἱ θεωροῦσαι ἀναξιοπρεπὲς νὰ συγκινηθῶσιν εἰς τὴν φωνὴν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δόξης, εἶνε ὅχι μόνον ἄχρηστοι, ἀλλὰ καὶ ἐπιβλαβεῖς. Ἡ προσφιλεστέρα ἡμῶν σκέψις καὶ φροντίς εἶνε ἡ νεολαία, τὸ μέλλον καὶ ἡ ἐλπίς τῆς πατρίδος· ὅταν τὸ πνεῦμα τῆς νεολαίας διαμορφωθῇ ὑγιές, λαμπρόν, εὐτολμόν καὶ φιλόπατρι, ἡ ἀναγέννησις τῆς χώρας, ἡ πλήρης καὶ πραγματικὴ καὶ ἀμετάτρεπτος, ἔσεται μόνον ζήτημα ὀλιγίστου χρόνου. Ἀλλὰ δὲν εἶνε εὐκολος ἡ ἀπόθνησις τῆς διαφθορᾶς, ἥτις ἐπαπειλεῖ ὡς ἄμωπτις νὰ κατακλύσῃ καὶ αὐτὴν τὴν νέαν γενεάν καὶ αὐτὰ τὰ βρέφη τὰ ἀπὸ τῶν μαστῶν. Πρὸ πάντων πρέπει ἡ νέα γενεά, ἡ φύσει εὐπιστος καὶ ἀπότηρευτος, νὰ προφυλάσσεται ἀπὸ τῆς ἀπάτης. Πρὸ δύο ἔτων τίς ποτε ἠλπίζεν ὅτι τὸ ἐν ὀνόματι τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς ἀνορθώσεως τῶν νόμων καταλαβὼν τὴν ἐξουσίαν κόμμα προπαρεσκευάζε μακρὰ χεiri τὴν ἀθώωσιν τοῦ Βελέντζα καὶ ἐμελέτα τὸ καταστατικὸν τῆς εταιρίας πρὸς ἀποξήρανσιν τῆς Κωπαιδος;

Ἄμεσος κληρονόμος ἀδόξου καὶ ταπεινῆς ἐποχῆς ἡ νέα γενεά τῆς σήμερον καθῆκον ἔχει νὰ προπαρασκευασθῇ ἀπὸ τοῦδε πρὸς τὰς θυσίας καὶ τοὺς ἀγῶνας, οὓς ἀπαιτεῖ ἡ ἔξοδος ἀπὸ τῆς τοιαύτης ἐποχῆς. Εἰς τὸν ναὸν τῆς σημερινῆς λατρείας, ὅπου ἐθεοποιήθη ὁ Βισνὺ τοῦ κομματισμοῦ καὶ τῆς ἰδιοτελείας ἡ νέα γενεά δὲν πρέπει νὰ εἰσέλθῃ, εἰμὴ ὅταν εἶνε ἀποφασισμένη νὰ πτύσῃ κατὰ πρόσωπον τὸ εἶδωλον καὶ νὰ κατασκάψῃ τὸν ναόν. Ἐὰν ἡ νεότης ἀγαπᾷ τὴν ἑαυτῆς πατρίδα, ἐὰν φλεγμαίνεται ὑπὸ τοῦ πόθου νὰ ἴδῃ αὐτὴν κραταίαν καὶ ἐνδοξὴν καὶ βαρβαρομάχον, πᾶς συγχρωτισμὸς μετὰ τῆς νῦν κυβερνώσης ἡλικίας ἔσεται ὀλέθριος εἰς αὐτὴν καὶ εἰς τὴν πατρίδα. Πᾶν ἐνστικτόν, πᾶν αἰσθημα, πᾶσα γνώσις ἣν ἤθελε προσκτᾶσθαι ἐκ τῆς ἐπικρατοῦσης πολιτικῆς εἶνε ἰὸς ὕπουλος καὶ δηλητηριώδης, προωρισμένος νὰ μεταδώσῃ τὴν ἐπιδημίαν καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀπογόνους αὐτῆς καὶ νὰ διαιωνίσῃ τὴν φαυλοκρατίαν ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Δὲν πρέπει ἡ νεότης νὰ ὠριμάσῃ ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ αὐτῇ τῇ πονηρᾷ καὶ ἀμαρτωλῇ· πρέπει ὡς ἄνθος τριφερόν καὶ εὐαίσθητον νὰ ἀποσυρθῇ ἐντὸς ὑλοφράκτου ἀνοθοκομείου, ὅπου νέα αἰσθήματα, νέα ἰδέαι καὶ φρονήματα ὅλως ἀντίθετα ἐκείνων, τὰ ὅποια τοὺς μικροὺς μετασχηματίζουν νῦν εἰς μεγάλους καὶ τοὺς γελοίους

εἰς σπουδαιότατους, θὰ καταστήσωσι τὸν ἀέρα ὃν ἀναπνεύει ζωτικὸν καὶ εὐκρατον καὶ εὐδὴν, ὡς τὸ ὄνομα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ μνήμη τῶν προγόνων ἡμῶν. Τίνα ἐκ τῶν νέων ἀποδειλιά ἡ ἱερὰ ἀποστολὴ τῆς νεολαίας; τίς δὲν ἔχει ἀποφασίῃ ἢ μετὰ τῶν ὁμογνωμόνων συνηλικιωτῶν αὐτοῦ ἐργαζόμενος, ἢ καθ' ἑαυτὸν φιλοπονῶν ἐν ἀγίᾳ ἐγκαρτερήσει, ὅπως προαγάγῃ τὴν προσωπικὴν του ἀξίαν, τίς, λέγομεν, ἀληθῶς φιλότιμος νέος; δὲν ἔχει ἀπόφασιν νὰ ἀποτινάξῃ, ὅταν ἐπιστῇ ἡ ὥρα, τὸν ἐπονείδιστον ζυγὸν τῆς φαυλότητος καὶ νὰ ἀπελευθερώσῃ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῶν δεσμῶν τῆς αἰσχύνης;

Ἐξήκοντα ἤδη ἔτων κράτος ἡ Ἑλλάς κεῖται εἰσέτι ἐν τὸς τοῦ λίκνου τῆς νηπιότητος καὶ περιεδέθη μὲ σπάργανα χαρτίνου νομοθεσίας, παραγγελλθέντα διὰ τὸ εὖωνον ἐξ Εὐρώπης, νέοι δὲ Κορύβαντες, οἱ πολιτευταὶ αὐτῆς, ὄρχονται καὶ ὀργιάζουν καὶ θορυβοποιοῦσι περὶ τὸ λίκνον, ἵνα μὴ ἀκούσῃ τὸ ἔθνος τὰς κραυγὰς τοῦ νηπίου. Ἐξήκοντα ἔτων νήπια περιμένομεν νὰ ἀνδρωθῇ ἡ νέα γενεὰ ὅπως ἀνδρώσῃ καὶ τὴν πολιτείαν καὶ ἀμνηστεύσῃ ἐνώπιον τῆς ἱστορίας τοὺς ἐνόχους τῆς σημερινῆς παρὰ φύσιν παρακμῆς. Μία πρὸς μίαν διήλθεν ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν αἱ περιστάσεις αἱ εὐκαιροὶ καὶ ἡ Ἑλλάς ἐπιπτεν ἐκάστοτε χαμαὶ καὶ πρηνὴς ὡς ἐθελοτυφλὸς ἵνα μὴ ἴδῃ καὶ μὴ ἀκούσῃ τί συμβαίνει περὶ αὐτὴν. Ἀλληλοκτονούμεθα ἀντὶ νὰ διοικώμεθα καὶ ἀπεταμιεύημετὰ ἀξιοθαυμάστου ζήλου ἐν τῷ κεντρικῷ ταμείῳ ἢ χρεωκοπία, μένει δὲ κληρονομία εἰς τὴν νέαν γενεάν μόνον ἢ φειδῶ καὶ ἢ περὶ τὰς διαχειρίσεις τιμῆς, ὅπως πληρώσῃ τὰ ἄσκοπα χρῆσπατάλων προκατόχων. Συνηθροίσθησαν παλινωδία ἐπὶ παλινωδιῶν καὶ ἀφροσύνη ἐπὶ ἀφροσύνης ἢ δὲ φρόνησις τῆς νέας γενεᾶς τοῦ λοιποῦ θὰ διαλάμψῃ ἀν' ἀποφύγῃ νὰ μιμηθῇ τὸ ἐλάχιστον ἐκ τῆς καθεστηκυίας ἡλικίας. Εἰς τοῦτο συνίσταται σήμερον ἡ ἀξία τῶν ἡμετέρων πολιτευτῶν οἱ ὁμολογούντες σήμερον τὴν ἀποτυχίαν αὐτῶν εἶναι οἰἐντιμότεροι καὶ εἰλικρινέστεροι, οἱ δὲ διαφθορεῖς οἱ πεισματωδῶς ἐμμένοντες εἰς τὴν ἰδέαν ὅτι εἶναι ἀναντικατάστατοι, ὅπως οἱ σήμερον ὑπουργοί, ὑπερέβησαν καὶ τοῦ γελοίου τὰ ὅρια. Ὡς νεότης, εἴθε νὰ μὴ σὲ ἐπιρρέασῃ ἐν οὐδενὶ πράγματι ἢ ἱταμότης καὶ ἡ μωροσοφία τοῦ κυβερνῶντος κόμματος· αὕτη εἶναι ἡ πρωτίστη πρόνοια ἣν ὀφείλεις νὰ προνοήσῃς ὑπὲρ σεαυτῆς καὶ τῆς πατρίδος.

Κ. Ἱεροκλῆς

Η ΓΑΛΛΙΑ

ΚΑΙ ΑΙ ΠΑΠΙΚΑΙ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑΙ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ.

Α'

Οἱ Λεβαντῖνοι

Ὅτι ὁ Παπισμὸς εἶναι εἰς τῶν θανασίμων ἐχθρῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ὅτι ὁ συμμαχὼν πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ δὲν προάγει, ἀλλὰ καταπολεμεῖ τὰ ἡμέτερα συμφέροντα, ταῦτα εἶναι ἀλήθειαι, τὰς ὁποίας εἰς οὐδέναν Ἑλληνα συγχωρεῖται πλέον ν' ἀρνηθῇ ἐν συνειδήσει. Διὰ τοῦτο ποιοῦμενοι σήμερον λόγον περὶ Γαλλίας ἐν σχέσει πρὸς τὰς παπικὰς προπαγάνδας ἐν τῇ Ἀνατολῇ, δὲν προτιθέμεθα ν' ἀποδείξωμεν ὁποίας βλάβης γίνεται εἰς ἡμᾶς πρόξενος ἢ περὶ ἧς ὁ λόγος Δύναμις, παρέχοντα πᾶσαν συνδρομὴν καὶ προστασίαν εἰς τὸν Παπισμὸν ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἀλλὰ θὰ προσπαθῶμεν νὰ ἐλέγξωμεν, ὅση ἡμῖν δύναμις, τὴν πλάνην, ἐν ᾗ διατελοῦσι πολλοὶ Γάλλοι, καὶ δὴ οὐχὶ

ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς διαφόρους μοναρχικὰς ἀποχρώσεις, οἵτινες εἴτε ἐκ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ, εἴτε ἐκ κομματικοῦ συμφέροντος, εἶνε κεκηρυγμένοι ὑπὲρ τοῦ Παπισμοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ οὐχ ἥττον ἢ ἐν τῇ Γαλλίᾳ αὐτῇ, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν ἐτι τῶν ἐλευθεροφρόνων δημοκρατικῶν, οἵτινες παρὰδόξως, πῶς, ἐν ᾧ ἀφ' ἐνὸς ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ διώκουσι τὸν Παπισμὸν, φροντίζοντες ἐκ παντὸς τρόπου νὰ περιορίσωσι τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ, ἀφ' ἑτέρου ὁμῶς θεωροῦσιν αὐτὸν τὸ σπουδαιότατον ἔρεισμα τῆς πολιτικῆς τῶν δυνάμεως παρὰ τοῖς λαοῖς τῆς Ἀνατολῆς, ὡς τοιοῦτον δὲ κρίνουσιν αὐτὸν ἐνταῦθα ἄξιον τῆς ἰδιαίτης προστασίας τῆς Γαλλίας.

Οἱ παπικοὶ ἱεραπόστολοι πρῶτον καὶ κύριον σκοπὸν προτίθενται τὴν διάδοσιν τοῦ Παπισμοῦ καὶ τὴν αὐξήσιν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῶν ἐκ παντὸς τρόπου. Κατὰ τοῦτο αἱ ἀρχαὶ τῶν Ἰησοῦιτῶν εἶνε ἀρχαὶ πάσης παπικῆς προπαγάνδας. Ὁ Παπισμὸς ὁμῶς δὲν εἶναι μόνον θρησκευτικὴ ἀρχή, ἀλλ' ἔχει καὶ σπουδαίας πολιτικὰς ἀξιώσεις, δι' ὃ πολλὰκις ἢ μᾶλλον πάντοτε, περιέρχεται εἰς διάστασιν εἰς τὰ Κράτη, τὰ κεκτημένα συνειδήσιν τοῦ προορισμοῦ αὐτῶν καὶ μὴ ἀνεχόμενα ἐπέμβασιν εἰς τὰ οἰκεία. Ὡς ἐκ τούτου οὔτε ἐθνικῶς οὔτε πολιτικῶς σκοποὺς κατ' οὐσίαν ἐννοεῖ νὰ ὑποθάλῃ παρὰ τοῖς ὁπαδοῖς αὐτοῦ τοῦναντίον μάλιστα καταπολεμεῖ πᾶσαν τοιαύτην ἀξίωσιν αὐτῶν, ὅπως οὕτως ἔχῃ αὐτοῦς ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐξουσίαν του. Ὁ βιώσας ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἢ καὶ περιελθὼν αὐτὴν, θὰ ἐγνώριζε πάντως τοὺς καλουμένους *Λεβαντῖνους*. Τί εἶνε οὗτοι; κατὰ τὸ πλεῖστον Ἕλληνες, εἴπερ τινες καὶ ἄλλοι. Τὴν ἑλληνικὴν ἔχουσι μητρικὴν γλῶσσαν, οὐκ ὀλίγοι δὲ ἐξ αὐτῶν κατάγονται ἐκ τῶν ἑλληνικῶν νήσων. Ἐν τούτοις δὲν εἶνε Ἕλληνες, οὐδὲ θέλουσι νὰ ὀνομαζῶνται οὕτω διὰ τί; διότι ἀσπάζονται τὸ παπικὸν δόγμα. Ἄν ἐρωτήσῃτε αὐτοὺς περὶ ἐθνικότητος, οὐδεμίαν τοιαύτην ὀνομάζουσι, λέγουσι δὲ μόνον ὅτι εἶναι ὑπῆκοοι Γάλλοι ἢ Αὐστριακοὶ ἢ Ἀγγλοὶ ἢ καὶ Τοῦρκοι. Τοιαύτη ἡ δύναμις τῆς θρησκομανίας ἣν ἐξεγείρουσι παρ' αὐτοῖς τὰ ὄργανα τοῦ Παπισμοῦ! Ἀνθρώπους τοιούτους, ἀποβαλόντας πᾶσαν ἐθνικὴν συνειδήσιν καὶ παράδοσιν, ἔπρεπε νὰ ἀγαπῶσι πρὸ παντὸς οἱ Τοῦρκοι, τοῦτο δὲ καὶ πράττουσιν οὗτοι, ἐφ' ὅσον τὴν πολιτικὴν φρόνησιν δὲν ἀνατρέπει ἡ προσωπικὴ αὐθαίρεσις καὶ τὸ φιλόρπαγον ὑπαλλήλων ἢ ἰδιωτῶν. Διὰ τὰς συχνὰς ὁμῶς αὐθαϊρεσίας καὶ καταπίψεις αὐτῶν ἀναγκάζονται οἱ Λεβαντῖνοι νὰ καταφεύγωσιν εἰς ξένας ὑπηκοότητας καὶ προστασίας, ἐπιζητοῦσι δὲ ἐκείνην ἐξ αὐτῶν, ἥτις τὰ μάλιστα κατὰ τοὺς ἐκάστοτε καιροὺς ἐξασκεῖ ἐπιρροὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει, εἶναι δὲ πρόθυμος νὰ δεχθῇ αὐτοὺς· διότι ἐπιτηδεώτερά αὐτῶν ὄργανα πρὸς πᾶσαν ραδιοφυγίαν, κατασκοπέουσιν καὶ διαφθορὰν δὲν ὑπάρχουσιν ἄλλοι. Ὡς παρετηρήσαμεν ἤδη, οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ Ἕλληνες ἀληθεῖς, ὡς τοιοῦτοι δὲ κέκτῃνται ὅλην τὴν εἰς τὸν ἑλληνικὸν χαρακτῆρα ἰδιάζουσαν οὐσιότητα τοῦ νοῦς, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ἀποστερηθέντες τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως συναπέβηλον καὶ τὴν συναίσθησιν τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ πᾶν φρόνημα πολίτου. Πρὸς τῷ ἑλληνικῷ πυρῇ, ὃν ἀπ' αἰῶνων κέκτῃται ὁ Παπισμὸς ἐν τῇ Ἀνατολῇ, προσέλαβε σὺν τῷ χρόνῳ καὶ ἕτερα στοιχεῖα ἐν αὐτῇ ἐκ παντοίων φυλῶν καὶ ἐθνῶν ἀνθρώπους, οἵτινες βαπτίζονται εἰς τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς ἐθνικῆς ἀδιαφορίας, καθίστανται καὶ αὐτοὶ σὺν τῷ χρόνῳ ἀλήθειαι Λεβαντῖνοι. Εἰς τοιούτους ὁμῶς ἀνθρώπους δύναται ποτὲ ἐν Κράτος νὰ στηρίξῃ πολιτικὴν δύναμιν ἐν τῇ Ἀνατολῇ; Οὐδαμῶς, οὐδέποτε. Ἐξ αὐτῶν δύναται νὰ στρατολογήτῃ κατασκόπους καὶ ὄργανα ἐπιτήδεια, διερμηνεῖς καὶ μεσίτας, ὅπως δι'